

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/130/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010321
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120010321.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému T.. B. J., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 11. novembra 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.07.2020, sp.zn. 6T/27/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/27/2020 zo dňa 09.07.2020 bol obžalovaný T.. B. J. oslobodený spod obžaloby námestníčky okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 23.04.2020, sp.zn. 1 Pv 35/20/6601, a to postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v období od júna 2018 do 7. januára 2020, s výnimkou obdobia február - marec 2019 a od 20.05.2019 do 09.09.2019 v K. K. na ul. P. č. XX v byte spôsoboval fyzické a psychické utrpenie manželke K.. Q. J. tak, že pod vplyvom alkoholických nápojov a psychiatrických liekov sa s ňou hádal pre alkohol, vulgárne jej nadával rôznymi nadávkami, bil ju po rôznych častiach tela, vykrúcal jej ruky, triasol ňou, sotil ju do dverí, v dôsledku čoho mala na tele modriny, citovo ju vydieral, že si niečo spraví, upije sa, vyskočí z okna, privolá na ňu políciu, pretože mu nechce umožniť osobný kontakt s maloletým dieťaťom, zanechá jej finančné dlhy, vyhodí ju na ulicu, pričom v dôsledku tohto utrpenia K.. Q. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom K. K., ul. P. č. XX trpela stresom, vyčerpanosťou, pasivitou, úzkostnejším i depresívnym prežívaním udalostí so sklonom hľadať oporu v niekom silnejšom, viackrát opustila spoločnú domácnosť, trpela strachom o maloleté dieťa, raz privolala príslušníkov polície, chodila skôr spať a zamykala sa v izbe s maloletými synom, pretože sa bála,

ktorým konaním mal spáchať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. Takýmto výrokom dospel prvostupňový súd k záveru, že tento skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 09.07.2020, pričom takto podané odvolanie neskôr písomne zdôvodnil podaním zo dňa 08.09.2020. V jeho dôvodoch primárne zvýraznil obsah podanej obžaloby, ďalej obsah napadnutého rozsudku a zároveň to, akým spôsobom oslobodzujúci výrok prvostupňový súd odôvodnil. Poukázal najmä na výpoveď poškodenej, ktorá potvrdila, že s obžalovaným sa dlhodobejšie hádali, hlavne, keď bol tento pod vplyvom alkoholických nápojov, vtedy jej vulgárne nadával, kričal do nej a napádal ju. Ich problematické spolužitie potvrdil vo výpovedi aj obžalovaný, ktorý uviedol, že hádky a nadávky sa týkali alkoholu, peňazí, chodu domácnosti, ako aj prítomnosti švagra v ich byte. Nepamätal si vyhrážky. Poškodená však na hlavnom

pojednávani, ako aj v prípravnom konaní potvrdila, že tým, čím prechádzala v spoložití s obžalovaným bolo týranie, prechádzala peklom, žila zo dňa na deň, každý deň si hovorila, že je to utrpenie, ako týranie to začala vnímať po vysvetlení príslušníkmi polície. Jej výpoveď potvrdil aj svedok C. M. A., ktorý vypovedal, že agresivita obžalovaného voči poškodenej sa prejavovala nadávkami, buchnutím po zadku, vyhrázaním slovami, ja ti ukážem. Raz bol prítomný pri konflikte, keď poškodenú chytil silnejšie za ruku. Tiež ju vydieral tým, že si niečo spraví, alebo, že jej zoberie syna. Na sestre videl zmeny v správaní, pretože táto bola bledá, vypätá, vystresovaná, bála sa a bola v neustálom strese. Príčinou ich konfliktov bol alkoholizmus obžalovaného, ako aj užívanie lieku X., na ktorý sa nemohol piť alkohol a aj napriek tomu ho obžalovaný pil. Svedok A. A. A. otec poškodenej uviedol, že ju pre nehody viackrát odviezol z ich bytu k nim domov, videl na nej nejaké modriny. Z výsluchu svedkyne M. A. matky poškodenej vyplynulo, že obžalovaný za jej prítomnosti dcére nadával, sotil do nej, naháňal ju po byte, od dcéry mala tiež vedomosť o ich problematickom spoložití, videla aj modriny na jej rukách. Problémy potvrdila aj svedkyňa B. C., ktorá uviedla, že raz sa jej poškodená zdôverila, že musela na obžalovaného volať policajtov, bolo medzi nimi násilie, pretože sa pobili, budil ju i syna, ona sa ho potom bála. Tiež mala vedomosť o tom, že keď sa obžalovaný vrátil zo sanatória, tak poškodená ho vystaňovala a on sa jej vyhráňal prostredníctvom SMS správ, že jej zoberie dieťa. Znalkyňa M. Z. Y. potvrdila všeobecnú a špecifickú vierohodnosť výpovedí poškodenej, nezistila u nej sklony ku kofabulácii, zistila u nej tendenciu javiť sa v lepšom svetle, avšak táto skutočnosť nemá u nej vplyv na hodnovernosť výpovedí. Osobnosť poškodenej je odolná, dokázala zvládnuť vzniknutú situáciu, preto psychotraumatizácia u nej nebola zistená, poškodená mala skôr problém s alkoholizmom obžalovaného a riešením tejto situácie. Znalkyňa v posudku uviedla tiež, že v záťažích a situáciách neistoty mohli u poškodenej vystupovať psychastenické symptómy, celková vyčerpanosť, pasivita, úzkostnejšie či depresívnejšie prežívanie, so sklonom hľadať oporu v niekom silnejšom pri význame potreby istoty, bezpečia s túžbou po pokoji.

Odvolateľ vzhľadom na tieto dôkazy vyslovil záver, že žalovaný skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný a jeho konanie trvalo dlhšiu dobu. Tiež bolo preukázané, že poškodená v dôsledku konania obžalovaného trpela stresom, bála sa ho, mala z neho strach, raz zavolať príslušníkov polície, zatvárala sa so synom v izbe, niekoľkokrát opustila spoločnú domácnosť, úľavu a pokoj hľadala vo viere v Boha. Uvedené konanie podľa zabezpečených dôkazov preukázalo, že poškodená trpela takými telesnými a predovšetkým duševnými bolesťami, ktoré vo významnej miere ovplyvňovali jej každodenný život a zanechali na nej stopy. Ohľadne zistenia znalkyne, že u poškodenej neboli zistené známky psychotraumatizácie v súvislosti so psychickým a fyzickým utrpením je potrebné uviesť, že nie je rozhodujúce, či u nej došlo alebo nedošlo k psychotraumatizácii, nakoľko samotná skutková podstata trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby takýto následok nevyžaduje. Ďalej prokurátor poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že nebolo zistené, že by poškodená v dôsledku konania obžalovaného trpela ťažkým príkorím, nakoľko konanie obžalovaného nemalo takú intenzitu, ktorá je potrebná pre naplnenie trestného činu. Nevenoval však pozornosť skutočnosti, či obžalovaný svojím konaním nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/, e/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, teda miernejšieho konania. Uvedenými skutočnosťami sa vôbec nezoberal a len konštatoval, že obžalovaný L. B. J. nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, a preto vznikol dôvod na jeho oslobodenie spod obžaloby.

Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby posudzovanú trestnú vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podpísanému krajskému súdu bolo dňa 02.10.2020 doručené písomné vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora zo dňa 28.09.2020. V jeho dôvodoch argumentoval tým, že prokurátor v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok záver, že prvostupňový súd v jeho trestnej veci rozhodol nesprávne. Pokiaľ zvýraznil obsah výpovede poškodenej, v tejto súvislosti dôrazne zvýraznil obsah záverov znaleckého posudku, podľa obsahu ktorého u poškodenej znalkyňa nezistila psychotraumatizáciu, stíhaný skutok nespáchal, pričom tvrdenia prokurátora v odvolaní sú účelové. Nebolo totiž preukázané ani to, že by poškodená v dôsledku akéhosi jeho konania trpela ťažkým príkorím a jeho konanie nenapĺňa skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. Navyac poškodenú ani neurazil, nevydal ju na posmech, neublížil jej na cti a nemohol sa dopustiť ani spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Obžaloba bola v jeho prípade podaná nedôvodne, poškodenú netýral, a preto postupoval okresný súd správne, pokiaľ ho spod obžaloby oslobodil. Záverom vyjadrenia krajskému súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, na hlavnom pojednávaní v jeho priebehu dňa 01.06.2020 v rámci dokazovania vykonal podrobný výsluch obžalovaného T. B. J., svedkov K. Q. J., K. M. A., dňa 18.06.2020 vykonal výsluch svedkov B. J., Q. J., dňa 22.06.2020 vykonal výsluch znalkyne M. Z. Y. a nakoniec na hlavnom pojednávaní dňa 09.07.2020 za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, M. M. A., opäť za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal obsah zvyšných výpovedí svedkov z prípravného konania a podľa § 269 Tr. por. boli prečítané i jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu trestného spisu. Prvostupňový súd takýto súhrn dôkazov vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne správne. Jeho rozhodnutie zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke neviný obžalovaného T. B. J. zo spáchania stíhaného skutku.

Pokiaľ súd prvého stupňa obžalovaného spod obžaloby oslobodil, v tejto súvislosti sa žiada poukázať na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku. Primárne okresný súd vyslovil záver, že vykonaným dokazovaním mal spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa síce stal, že ho spáchal obžalovaný T. J., no tento skutok nie je trestným činom. Na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. je potrebná existencia týrania zverenej osoby, ktoré možno považovať za zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť pritom o sústavné alebo dlhšie trvajúce konanie. Taktiež sa nevyžaduje, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Pri tomto trestnom čine sa vyžaduje, aby v dôsledku páchatelovho konania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v ustanovení § 208 ods. 1 písm. a) až e) Tr. zák. Pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie" treba pritom rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas. Prokurátor v právnej vete obžaloby uviedol, že obžalovaný mal poškodenej spôsobiť fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním, pričom obžalovaný mal takto konať závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas. Zo skutkovej vety obžaloby vyplýva, že obžalovaný sa mal s poškodenej pod vplyvom alkoholických nápojov a psychiatrických liekov hádať pre alkohol, vulgárne jej nadávať rôznymi nadávkami, mal ju biť po rôznych častiach tela, vykrúcať jej ruky, triasť s ňou, soťiť ju do dverí, v dôsledku čoho mala na tele modriny a citovo ju vydierať, že si niečo spraví, upije sa, vyskočí z okna, privolá na ňu políciu, pretože mu nechce umožniť osobný kontakt s maloletým dieťaťom, zanechá jej dlhy a vyhodí ju na ulicu. Obžalovaný mal pritom takto konať v období od júna 2018 do 07.01.2020, pričom prokurátor na hlavnom pojednávaní upravil skutkovú vetu v časti obdobia spáchania skutku, ktorý mal byť spáchaný od júna 2018 do 07.01.2020 s výnimkou obdobia február a marec 2019 a od 20.05.2019 do 09.09.2019.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný požíval alkoholické nápoje a zároveň užíval psychiatrické lieky, pod vplyvom ktorých jeho správanie bolo voči poškodenej agresívne, s poškodenej sa hádal pre alkohol a vulgárne jej nadával rôznymi nadávkami tak, ako je uvedené v obžalobe. Poškodenej, obžalovaný, ako aj svedok M. A., ktorý mal vedomosť o vzťahu poškodenej a obžalovaného, zhodne potvrdili, že medzi obžalovaným a poškodenej často dochádzalo k hádkam, dôvodom ktorých bol alkoholizmus obžalovaného. Obžalovaný sa priznal, že poškodenej vulgárne nadával. V skutkovej vete síce prokurátor presne neuviedol, ako konkrétne obžalovaný mal poškodenej nadávať, avšak z jednotlivých výpovedí vyplýva, že obžalovaný poškodenej nadával, že je „krava, sviňa, piča, kurva, jebnutá“. Poškodenej však potvrdila, že aj ona obžalovanému vulgárne nadávala, pričom obžalovaný uviedol, že mu hovorila, že je „imbecil, ožraté teľa, debil“. K hádkam a vzájomným vulgárnym nadávkam

medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo len v čase, keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, pričom sama poškodená uviedla, že keď bol obžalovaný triezvy, bol najlepší otec a manžel a vtedy bolo ich spolužitie harmonické. Pokiaľ teda mal obžalovaný podľa obžaloby spôsobovať poškodenú psychické týranie tým, že sa s ňou hádal a vulgárne jej nadával, súd uvádza, že z vykonaných dôkazov nebolo zistené, že by tieto hádky a vulgárne nadávky dosiahli intenzitu takeého konania, ktoré by bolo možné právne kvalifikovať podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. Hádky a nadávky boli medzi poškodenou a obžalovaným vzájomné, obaja potvrdili, že si vzájomne dávali facky, konflikty častokrát vyvolala práve poškodená, pretože obžalovaný prišiel pod vplyvom alkoholu, resp. chcel od nej peniaze na ďalší alkohol. Súd teda nemal preukázané, že poškodená bola takou obeťou správania obžalovaného, ktorá by sa nemohla v dôsledku jeho agresivity pri hádkach brániť. Práve naopak, poškodená voči obžalovanému (odôvodnene) aktívne vystupovala, pretože obžalovaný jej nebol ľahostajný, chcela si s ním udržať vzťah a aj takýmto spôsobom riešila jeho alkoholizmus. Pokiaľ ide o ďalšiu časť skutkovej vety, a to, že obžalovaný mal poškodenú biť po rôznych častiach tela, vykrúcať jej ruky, triasť s ňou, sotiť ju do dverí, v dôsledku čoho mala na tele modriny, súd uvádza, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že počas hádok skutočne dochádzalo medzi obžalovaným a poškodenou k vzájomnému naťahovaniu, kedy sa obžalovaný snažil poškodenú zobrať fľašu alkoholu, ktorú mu ona nechcela dať. Aj v tomto smere boli výpovede obžalovaného s poškodenou zhodné, keď obaja potvrdili, že k fyzickým útokom dochádzalo len vtedy, keď obžalovaný chcel od poškodenú fľašku. Vtedy sa stalo, že obžalovaný skutočne poškodenú vykrútil ruku, chytil ju alebo s ňou zatriasol. Samotná poškodená tieto „útoky“ označila ako „naťahovanie o fľašku“. Potvrdila, že z iných dôvodov medzi nimi k žiadnym fyzickým útokom nedochádzalo, obžalovaný ju bezdôvodne nebil. Aj v tomto smere možno skonštatovať, že poškodená aktívne vystupovala voči obžalovanému, ktorému chcela zabrániť vpití alkoholu a takýmto spôsobom zachrániť ich manželstvo. Je vysoko pravdepodobné, že keby poškodená obžalovanému fľašu alkoholu dala, k žiadnym „naťahovaniam“ by medzi nimi nedochádzalo. Súd týmto neospravedlňuje konanie obžalovaného, len konštatuje, že takéto útoky zo strany obžalovaného neboli v takej intenzite, že by naplnili skutkovú podstatu trestného činu podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. Napokon v súvislosti s citovým odieraním a vyhrážkami obžalovaného, že si niečo spraví, že sa upije, vyskočí z okna, privolá na ňu políciu, pretože mu nechce umožniť osobný kontakt s maloletým dieťaťom, zanechá jej dlhy a vyhodí ju na ulicu, súd uvádza, že skutočne k takýmto vyhrážkam zo strany obžalovaného voči poškodenú došlo, avšak ani tieto vyhrážky nedosiahli taký stupeň hrubosti a intenzity, že by ich bolo možné právne kvalifikovať podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. Z výpovede poškodenú totiž vyplýva, že tieto vyhrážky obžalovaný adresoval poškodenú, len keď odišla od obžalovaného po Veľkej noci 2019 zo spoločnej domácnosti. Poškodená pritom s obžalovaným aj v tomto období (cca tri týždne) komunikovala o ich vzájomnom spolužití a podmieňovala ho absolvovaním protialkoholického liečenia, ktoré napokon obžalovaný začal po druhýkrát vykonávať dňa 20.05.2019. V čase keď poškodená odišla zo spoločnej domácnosti v iných obdobiach, obžalovaný sa jej nevyhrážal, chodil za ňou triezvy a snažil sa obnoviť s ňou spolužitie.

Skutok mal byť podľa obžaloby spáchaný od júna 2018 do 07.01.2020 s výnimkou obdobia február - marec 2019 a od 20.05.2019 do 09.09.2019, t.j. konkrétne v mesiacoch jún 2018 až január 2019, následne od apríla 2019 do 20.05.2019 a napokon od 10.09.2019 do 07.01.2020. Poškodená od obžalovaného v tomto období päť až šesťkrát odišla na jeden až tri týždne a následne po absolvovaní liečenia na prelome mesiacov október a november 2019 odišiel zo spoločnej domácnosti obžalovaný, ktorý odvtedy nepretržite býval pri svojich rodičoch až do 07.01.2020. Poškodená prvýkrát od obžalovaného odišla v auguste 2018 na tri týždne. Obžalovaný vtedy za ňou chodil každý deň triezvy. Nevyhrážal sa jej, len chcel, aby sa vrátila. K obžalovanému sa vrátila, lebo mu chcela dať šancu, teda nie zo strachu. Poškodená ďalej od obžalovaného odišla pred Vianocami 2018 na dva týždne. Aj vtedy obžalovaný chodil za ňou triezvy a nevyhrážal sa jej. Aj tentokrát sa poškodená k obžalovanému vrátila, aby mu dala šancu a nie zo strachu. Napokon poškodená od obžalovaného odišla po Veľkej noci 2019 a bola pri rodičoch, až kým obžalovaný nenastúpil na liečenie dňa 20.05.2020. Obžalovaný sa dňa 09.09.2019 vrátil z liečenia a až do konca októbra 2019 žil s poškodenou v spoločnej domácnosti. Počas tohto obdobia obžalovaný síce požíval alkohol, ale podľa vyjadrenia poškodenú sa už o fľašku nenaťahovali, len dochádzalo medzi nimi k hádkam. Následne poškodená vyhodila obžalovaného z bytu, pretože si navýšil pôžičku a obžalovaný býval až do 07.01.2020 v byte svojich rodičov. Počas tohto obdobia chodil navštevovať syna vždy doobeda, kedy prišiel triezvy a následne poobede, kedy prišiel pod vplyvom alkoholu, avšak z výpovede poškodenú nevyplýva, že by sa obžalovaný v tom čase správal tak, že by jeho konanie mohlo naplniť znaky trestného činu podľa § 208 Tr. zák. Obžalovaný žil teda reálne s poškodenou v spoločnej domácnosti (počas doby, kedy mal byť podľa obžaloby skutok páchaný) v mesiacoch jún 2018, júl 2018, september 2018, október 2018, november 2018,

dva týždne v mesiaci december 2018, január 2019, tri týždne v mesiaci apríl 2019 a od 10.09.2019 do konca októbra 2019. V medziobdobiach bola poškodená odsťahovaná zo spoločnej domácnosti, resp. obžalovaný býval pri svojich rodičoch. Ku konfliktom pritom dochádzalo, len keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, avšak nie vždy bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu agresívny. Poškodená totiž uviedla, že keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, buď spal alebo bol agresívny, v dôsledku čoho medzi nimi dochádzalo k hádkam. Rovnako svedok M. A. potvrdil, že požívanie alkoholu a s tým súvisiace agresívne správanie obžalovaného sa stupňovalo, pričom podľa jeho vyjadrenia od júna 2018 do decembra 2018 nebolo až také pravidelné, pretože obžalovaný chodil do práce. K podstatnej zmene došlo až v januári 2019, kedy sa alkoholizmus obžalovaného začal výrazne stupňovať, čo vyústilo k tomu, že vo februári 2019 išiel na protialkoholické liečenie. Správanie obžalovaného voči poškodenej, keď bol pod vplyvom alkoholu okresný súd považoval za nevhodné a za neprimerané, avšak obžalovaného nemožno za takéto jeho konanie trestať v intenciách Trestného zákona. Rovnako ho nemožno bez ďalšieho trestať za jeho alkoholizmus. Poškodená, ako súd uviedol vyššie, vystupovala voči obžalovanému aktívne, pretože mala k nemu citový vzťah, chcela zachrániť svoje manželstvo a žiť usporiadaným spôsobom života. Pre poškodenú mohlo byť spolužitie s obžalovaným, keď bol pod vplyvom alkoholu, náročné, odôvodnene mohla pociťovať stres a mať strach, avšak táto skutočnosť sama o sebe nemôže byť dôvodom na potrestanie obžalovaného v zmysle trestnoprávných noriem. V tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal na obsah vyjadrenia znalkyne z oblasti psychológie M. Z. Y. v tom smere, že poškodená nehľadala východisko, ako sa vymaniť zo vzťahu s obžalovaným, práve naopak, obžalovaného ľúbila a chcela zachrániť manželstvo. Vyjadrenie znalkyne je podporené aj výpoveďou samotnej poškodenej, ktorá uviedla, že keď od obžalovaného opakovane odišla, vždy sa k nemu vrátila, pretože ho mala rada a dala mu šancu a nikdy nie zo strachu. Okresný súd nakoniec zvýraznil i to, že to bola práve poškodená, ktorá robila všetko pre to, aby obžalovaného z alkoholizmu vyliečila, ich manželstvo zachránila, pričom na strane rodiny obžalovaného nemala podporu. Iba vďaka iniciatíve poškodenej podstúpil obžalovaný opakovane protialkoholické liečenie a sám dokonca potvrdil, že ak by druhé neabsolvoval, mohol zomrieť. Konanie obžalovaného teda nedosiahlo taký stupeň hrubosti, intenzity a trvalosti, ako to predpokladá obsah ust. § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora, keď predovšetkým vyslovil záver, že vo veci produkované dôkazy, najmä výpoveď svedkyne a zároveň poškodenej K. Q. J. obžalovaného zo spáchania žalovaného zločinu usvedčuje, krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na presvedčivé dôvody okresného súdu, pre ktoré obžalovaného spod obžaloby oslobodil, sú uvedené vyššie a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste a v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovaného T. B. J. zo spáchania stíhaného zločinu by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými. Súhrn vo veci produkovaných dôkazov neposkytol základ na vyslovenie spoľahlivého záveru v zmysle usvedčenia obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku takým spôsobom, že by zisteným konaním mal spáchať stíhaný zločin. Nebolo preto možné prijať jednoznačný záver, nevzbudzujúci akúkoľvek dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného. Navyiac sa krajský súd stotožnil aj s obsahom písomného vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora, že neobstála ani tá námietka prokurátora, že okresný súd nezvažoval prípadné posúdenie jeho konania ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Aj zo samotného vyjadrenia obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu bolo zistiteľné, že žiadne nedorozumenia s poškodenou v súčasnosti nemá, alkohol už vôbec nepije, býva u svojich rodičov a so svojím synom sa pravidelne stretáva.

Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že stíhaný skutok nie je trestným činom. Tento skutok sa síce stal, no vo svojom rozsahu nenapĺňa objektívne, resp. subjektívne znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. V súdenom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci, a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného, nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúť na mysli taký, ktorý by spochybnil obhajobu obžalovaného, usvedčiť ho zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie neviny pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť

vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody rozhodol krajský súd o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za podané nedôvodne spôsobom, uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.